

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1926 r.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

197.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 27 marca 1926 r.

w sprawie zniesienia powiatowych urzędów ziemskich w Inowrocławiu, Gnieźnie, Zbąszyniu i Jarocinie oraz zmian kompetencji terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich na obszarze okręgowego urzędu ziemskiego w Poznaniu.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się powiatowe urzędy ziemskie w Inowrocławiu, Gnieźnie, Zbąszyniu i Jarocinie.

§ 2. Wydziela się z kompetencji terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich:

- a) w Poznaniu powiat obornicki;
- b) w Ostrowie powiat gostyński.

§ 3. Włącza się do kompetencji terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich:

- a) w Bydgoszczy powiaty: inowrocławski, strzełliński, mogiłnicki i żniński;
- b) w Lesznie powiaty: wolsztyński, śremski i gostyński;
- c) w Ostrowie powiat jarociński;
- d) w Poznaniu powiaty: gnieźnieński, witkowski, śródzki, wrzesiński, międzychódzki, nowotomyski i grodzki;
- e) w Wągrowcu powiat obornicki.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1926 r.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

198.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 27 marca 1926 r.

o zmianie rozporządzenia Prezesa b. Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 grudnia 1922 r. o wykonaniu ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów w województwach: wołyńskim, poleskim i nowogródzkim oraz w powiatach: białowieskim, białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 18 ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów w wo-

jewództwach: wołyńskim, poleskim i nowogródzkim oraz w powiatach: białowieskim, białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10 poz. 65), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. o rozciągnięciu na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski ziemi wileńskiej powyższej ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 78 poz. 613) oraz art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Reform Rolnych (Dz. U. R. P. № 71 poz. 556) — zarządza się co następuje:

§ 1. W § 34 rozporządzenia Prezesa b. Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 grudnia 1922 roku o wykonaniu ustawy z dnia 10 stycznia 1922 roku w przedmiocie likwidacji serwitutów w województwach: wołyńskim, poleskim i nowogródzkim oraz w powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 8 poz. 50) — ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymienione w poprzednim paragrafie orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt dobrowolnej likwidacji serwitutów, winno także zawierać treść spisu dodatkowego, który ma być wniesiony do aktu nadawczego lub innego dowodu, stwierdzającego istnienie serwitutu, oraz postanowienie w przedmiocie wdrożenia postępowania likwidacyjnego w stosunku do pozostałych serwitutów, o ile majątek, likwidujący serwituty, jest obciążony nimi jeszcze na korzyść innych wsi, przy zastosowaniu przepisów, przewidzianych w ustępie końcowym § 49 niniejszego rozporządzenia”.

§ 2. § 35 tegoż rozporządzenia z dn. 14 grudnia 1922 r. uchyla się.

§ 3. W § 36 rozporządzenia słowa: „Po uzyskaniu orzeczenia głównej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt wpisu do aktu nadawczego lub innego dowodu, stwierdzającego istnienie serwitutów (§ 35)” — skreśla się i zastępuje się słowami: „Po uprawomocnieniu się orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt likwidacji serwitutów (§ 34)”, w punkcie zaś c słowo: „główniej” zastępuje się słowem: „okręgowej”.

§ 4. § 66 rozporządzenia w punkcie b otrzymuje brzmienie następujące:

„b) treść wpisu dodatkowego, który ma być wniesiony do aktu nadawczego lub innego dowodu, stwierdzającego istnienie serwitutów”.

§ 5. Ustęp 2 § 67 rozporządzenia skreśla się, do ustępu zaś 1 tego paragrafu dodaje się nowy punkt d:

„d) wykonanie czynności, wskazanych w § 36 tego rozporządzenia”.

§ 6. O ile wpis dodatkowy, zaprojektowany orzeczeniem okręgowej komisji ziemskiej, nie został jeszcze zatwierdzony przez główną komisję ziemską przed wejściem w życie tego rozporządzenia, okręgowy urząd ziemski winien przedłożyć sprawę na niejawnie posiedzenie okręgowej komisji ziemskiej ce-

lem powzięcia orzeczenia co do pozostawienia bez wykonania tej części orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, która dotyczy wniosku o zatwierdzenie wpisu przez główną komisję ziemską.

Po wydaniu powyższego orzeczenia przez okręgową komisję ziemską, okręgowy urząd ziemski winien dokonać czynności, przewidzianych w § 36 powołanego rozporządzenia Prezesa b. Głównego Urzędu Ziemskiego z d. 14 grudnia 1922 r.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

199.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 1 kwietnia 1926 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty pocztowe, ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 99 poz. 702), opłaty telegraficzne, ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 26 poz. 188) oraz opłaty telefoniczne, ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 397), o ile dotyczą obrotu wewnętrznego i podanych w § 2

rodzaju przesyłek, podwyższa się z dniem 15 kwietnia 1926 r. o opłaty dodatkowe.

§ 2. Opłaty dodatkowe wynoszą:

- a) od każdej nadanej przesyłki listowej zwykłej lub polecanej (listu, kartki pocztowej, druków, próbek towarów, papierów handlowych i przesyłek mieszaných) z wyjątkiem druków dla ociemniałych i czasopism 1 gr.
- b) od każdej nadanej paczki (bez względu na jej wagę lub wartość) od każdego nadanego listu wartościowego (bez względu na wysokość podanej wartości), od każdego nadanego przekazu (bez względu na wysokość przekazanej kwoty) i od każdego nadanego telegramu prywatnego (bez względu na ilość słów telegramu) 5 gr.
- c) od każdej przeprowadzonej rozmowy międzymiastowej przy uiszczonej opłacie do 1 zł. 5 gr.
ponad 1 „ 10 „

§ 3. Dodatkowej opłacie nie podlegają przesyłki listowe nadawane przez władze, urzędy i instytucje za opłatą ryczałtową.

§ 4. Przesyłki listowe, przy których normalnej opłacie nie uwzględniono dodatkowej opłaty, ustanowionej w § 2 a — uważa się za niedostatecznie opłacone; kwota niedopłacona pobierana będzie od odbiorcy przesyłki w podwójnej wysokości.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

32271 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

ADMINISTRACJA DZ. USTAW prosi wszystkich p. p. prenumeratorów odbierających „Dziennik Ustaw” za pośrednictwem poczty, by braki poszczególnych egzemplarzy reklamowali w urzędzie pocztowym oddawczym niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru bowiem tylko pod tym warunkiem za powtórnie wysłane numery płaćć będą winne zagubienia urzędy pocztowe, — we wszystkich zaś innych, wypadkach poczta ani Administracja Dz. Ustaw nie może ponosić materialnej odpowiedzialności.

W sprawach, dotyczących prenumeraty Dz. Ustaw, nabywania poszczególnych egzemplarzy, nadsyłania pieniędzy i t. p., należy zwracać się bezpośrednio do Administracji Dziennika Ustaw, Plac Krajski 12.

Prenumerata Dz. Ustaw w II kwartale r. b. wynosi łącznie ze skorowidzem za pierwsze półroczje — 6 złotych.